

<http://www.cgtcatalunya.cat/spip.php?article13119>

Crònica de la Trobada de dones Kurdes de les YPJ i de Kongreya Star

- Actualitat - Notícies -

Date de mise en ligne : dijous 2 de maig de 2019

Copyright © CGTCatalunya.cat - Tous droits réservés

Del 12 al 15 d'abril, han visitat Barcelona Nesrin Abdullah, comandant i portaveu de les Unitats de Protecció de Dones (YPJ) i Rohash Shexo, representant a Europa de Kongreya Star, en el seu recorregut per diversos territoris d'Europa i de l'Orient Mitjà per conèixer-nos tu a tu, dialogar i construir llaços amb els moviments de base feministes i d'alliberament de la dona.

Des de **CGT Catalunya** hem format part del comitè que ha rebut la visita, conjuntament amb la Plataforma Azadi, CNT Barcelona i la CUP. Així, després de que poguessin conèixer les assemblees feministes dels barris i comitès de vaga del 8 de març, el diumenge 13 d'abril va ser l'espai de trobada amb dones sindicalistes de CGT, CNT, COS, així com del Sindicat de Treballadores de la Llar (Sindillar), al CSA Can Vies. A la tarda, la trobada va ser amb dones que participen de col·lectius feministes decolonials, organitzada per TIC TAC (taller d'intervencions crítiques transfeministes antirracistes combatives). El dilluns 15 una xerrada oberta va omplir de gom a gom la Capella okupada de la Misericòrdia.

Durant la trobada amb les dones sindicalistes, Nesrin Abdullah i Rohash Shexo van dir que "ens sentim molt properes als grups de dones dels sindicats" i van reconèixer la importància de la seva lluita. Des de CGT i CNT es va coincidir en la necessitat de trencar amb la masculinització dels sindicats i des de Sindillar van recordar que les dones migrants, - que viuen una triple explotació per ser dones, migrants i treballadores-, són actives en la lluita pels seus drets.

A la trobada de la tarda, organitzada per TIC TAC, es va parlar de l'autodefensa de les dones transcendent el gènere i amb una visió inclusiva, a més de compartir diferents lluites contra el patriarcat i el sistema que el sosté i posar en valor el suport mutu.

Nesrin i Rohash ens van dir que "al nord de Síria convivim dones kurdes, àrabs, jazidites, assíries, caldees... i el poder intenta dividir-nos per ètnia, per religió, però cal trencar amb aquestes barreres per acabar amb el patriarcat"; barreres que també el poder construeix aquí entre dones autòctones i migrants, que no ens poden fer oblidar que som dones treballadores.

Ens van explicar que la revolució de Rojava ha volgut acabar amb una situació en que el 90% de les dones només treballaven a casa, i la seva feina a la llar no era considerada treball. Una de les primeres actuacions va ser acabar amb una legislació patriarcal que, per exemple, afavoria els homes en l'herència i permetia la poligàmia. També han creat cooperatives, - per exemple en terres que abans estaven sota el control de l'Estat i ara es fa una agricultura ecològica- a través de les que moltes dones poden accedir al mercat laboral. Però, sobretot, han fet que "cada casa sigui una escola", han desenvolupat acadèmies, una ciència de les dones- la jineology-, mitjans de comunicació de dones i fan molta formació, per a dones i per a homes, per a canviar mentalitats.

Tant Nesrin com Rohash van insistir en la importància de l'autoorganització, de que totes les dones estiguin organitzades i del suport mutu entre elles. Així, les YPJ són la branca d'autodefensa de tot un sistema d'autoorganització social basat en les comunes (assemblees populars), els seus comitès (polític, d'educació, de justícia, ecològic, social...) i el seu sistema de copresidència, format sempre per un home i una dona. Les dones han de formar part d'aquest sistema amb una mentalitat feminista, ja que van expressar que no té cap sentit que una dona governi un país com Alemanya si ho fa amb la mateixa mentalitat patriarcal.

L'objectiu és, doncs, que el poble s'auto organitzi i, especialment, que cap dona estigui sola. Són les dones, ens diuen, les que han fet més esforç per organitzar el poble. A més a més, cap home pot prendre decisions sobre elles. Per això, abans de les assemblees mixtes, les dones es reuneixen en les seves comunes i comitès i van a les trobades mixtes amb decisions compartides. Si hi ha una agressió masclista, cap home pot prendre decisions sobre

aquest tema, només les dones. "Així ens cuidem, a través de la formació i la lluita", va dir Nesrin.

Ara afronten diferents amenaces: la de l'estat turc que, amb la seva voluntat expansionista, vol ocupar tot el nord de Síria com ha fet a Afrin; una zona on, després de la invasió turca, amb milers de persones assassinades i refugiades, hi ha un canvi demogràfic i una assimilació cultural; a les escoles només es parla el turc i, on abans convivien diferents religions, ara és obligatori que tothom sigui musulmà. A més a més, hi ha segrestos i violacions de dones cada dia. L'amenaça, també, que suposen les cèl·lules dormides de l'Estat Islàmic i, sobretot, l'arrelament de la mentalitat patriarcal en societats que han estat dominades per ells durant temps.

Nesrin va assenyalar que "la victòria contra l'ISIS no és només una victòria de les YPJ, sinó una victòria contra la mentalitat patriarcal i una victòria dedicada a totes les dones del món ". Sigui a Barcelona o a Afrin, la violència del patriarcat i el capitalisme es manifesta de formes diferents contra les dones.

Finalment, van recordar la lluita de Leyla Güven, diputada del Partit Democràtic dels Pobles (HDP), en vaga de fam indefinida, des de novembre de 2018, en protesta per les condicions d'aïllament imposades a Abdullah Öcalan, president del PKK, empresonat des de 1999 per l'estat turc i en aïllament a l'illa d'Imrali. Més de 7000 persones, tant a Kurdistan com a la diàspora, s'han sumat a la vaga de fam contra l'aïllament carcelari i per la justícia i la llibertat, i diverses activistes, la majoria dones, han perdut la vida. Ens van manifestar que creuen en la força dels moviments socials per trencar amb el silenci i la complicitat internacional amb l'estat turc.

De cara al futur, ens van dir que volen "tenir una relació directa i profunda" i ens van fer una proposta pel que hem de construir, una feina que ens queda pendent després de la trobada; una xarxa de dones mundial d'autodefensa, en un sentit ampli que afronti totes les violències que l'estat, el patriarcat i el capitalisme exerceixen sobre les dones. I per això, estan preparant un congrés internacional amb l'objectiu que activistes dones de Kurdistan i de diferents països comparteixin experiències, solidaritat, cooperació, campanyes i lluites.

